

Պանինում — Թիվ Մեկ

Գլուխ տասնմեկերորդ

Jeff Pippenger

2025-02-25

Որոշ ժամանակ է, որ մենք մեր ուշադրությունը կենտրոնացնում էինք Դանիել 11:40-ի թաքնված պատմության վրա, և վերջին շաբաթներին Տերը մեր ուշադրությունը հրավիրել է 27-րդ համարի վրա:

Եվ այս երկու թագավորների սրտերը չարիք գործելու պիտի լինեն, և նրանք մեկ սեղանի շուրջ ստեր պիտի խոսեն. բայց դա չի հաջողելու, որովհետև վերջը դեռ նշանակված ժամանակին պիտի լինի: Դանիել 11:27:

Սկզբում ես անորոշ էի մանրամասների վերաբերյալ՝ թե երբ, որտեղ, և ովքեր էին նստած այն սեղանի շուրջ՝ միմյանց սուտ խոսելով, սակայն այժմ այդ հարցերը քննության մեջ են: Անցած մի քանի շաբաթ օրերի ընթացքում ես որոշ սխալ քայլեր կատարեցի, մինչ աշխատում էի այս տողերի վրա: Սակայն, այն բանի միջոցով, ինչը ես համարում եմ նախախնամական առաջնորդություն, 13–15 համարներում ներկայացված դաշինքները, որոնք խորհրդանշված են Կեսարիա Փիլիպպեի միջոցով, սկսեցին բացվել: Թեև որոշ տարրեր դեռևս ճշգրտման կարիք ունեն, ես հավատում եմ, որ Տերը վերցրել է Իր ձեռքը այս համարներից՝ նրանց իմաստը հայտնելու համար:

Այս ըմբռնումը բյուրեղացավ անմիջապես անցյալ Շաբաթ օրվա Zoom հանդիպումից հետո: Մեկ շաբաթ առաջ ես ապշել էի 10–15 համարներում պատմությունների բարդ փոխներգործությամբ: Ես գրեցի և մի քանի մարդկանց ուղարկեցի տեքստային հաղորդագրություն՝ համառոտ ներկայացնելով իմ մտքերը, և խնդրեցի դրանք կիսել՝ ուրբաթ երեկոյան: Ես փորձում էի կազմակերպել այդ համարների մեջ եղած հարցերը՝ համոզված լինելով, որ այնտեղ խորապես նշանակալից մի բան կա: Կա, սակայն այն այն չէր, ինչ ես ի սկզբանե առաջարկել էի: Չնայած վերջին մեկուկես շաբաթվա ընթացքում ունեցած իմ սայթաքումներին, մինչ ես պայքարում էի այս հատվածի հետ, ես ճանաչում եմ մի ծանոթ նախախնամություն: Տերը բացում էր հատուկ, կենսական մի ճշմարտություն: Երբ մարդկային տարրը լիովին բացահայտվում և մի կողմ է դրվում, ճշմարտությունը—որ բացվել է Հուդայի ցեղից եղող Առյուծի կողմից—ապացուցվում է լինել նույնիսկ ավելի խոր, քան ես ըմբռնել էի:

Հինգերորդից իններորդ համարները

Պուտինը, որպես հարավի թագավոր, արտացոլում է Պտղոմեոսին, որը կհաղթի Ուկրաինայի պատերազմում՝ կատարելով 11-րդ համարը: Պատմականորեն Պտղոմեոս IV Փիլոպատորի հաղթանակը Ռաֆիայի ճակատամարտում կատարել է այս համարը՝ նախապատկերելով Պուտինի մոտալուտ հաջողությունը: 5–9 համարները մանրակրկիտ կերպով ուրվագծում են մի պատմություն, որը նախանշում է պապականության 1,260-ամյա իշխանությունը (538–1798): Այս մանրամասները

նախկինում բազմիցս ուսումնասիրվել են, ուստի այստեղ ես կընդգծեմ մարգարեական մեկ հանգրվան, որը կատարվել է 5–9 համարներում և արձագանքվել 538-ից մինչև 1798 թվականների ժամանակաշրջանում:

Այս ժամանակաշրջանը սկսվեց հարավային Պտղոմեական թագավորության և հյուսիսային Սելևկյան թագավորության միջև կնքված դաշնագրով, որը հաստատվեց, երբ հարավի թագավորը իր դստերը ամուսնության տվեց հյուսիսի թագավորին: Այս միությունը սկիզբ դրեց յոթամյա մի ժամանակահատվածի, որն ավարտվեց, երբ հարավի թագավորը ներխուժեց հյուսիս, հյուսիսի թագավորին գերեվարեց և տարավ Եգիպտոս, իսկ գերեվարված թագավորը հետագայում մահացավ ձիուց ընկնելուց հետո:

Խախտված Ուխտը

Ներխուժումը բխեց խախտված դաշինքից: Յոթնամյա ժամանակահատվածի սկսվելուց հետո հյուսիսի թագավորը մի կողմ դրեց իր առաջին կնոջը՝ հարավի արքայադստերը կնության առնելու և դաշինքն ապահովելու համար: Ավելի ուշ նա հեռացրեց հարավի կնոջը և վերականգնեց իր սկզբնական թագուհուն: Դա դրդեց առաջին թագուհուն մահապատժի ենթարկել հարավի թագուհուն և նրա շքախմբին՝ բարկությամբ լցնելով Եգիպտոսում գտնվող հարավի թագուհու ընտանիքին:

Մարգարեական խորաթափանցությամբ յոթ տարիները կարելի է դիտել որպես երեքուկեսական երկու ժամանակաշրջաններ, ինչպես ցույց է տրված խաչից առաջ և հետո եղած երեքուկես տարիներով, որոնք միասին ներկայացնում էին այն շաբաթը, որի ընթացքում Քրիստոսը հաստատեց ուխտը: Երեքուկեսը ճանաչվում է նաև Իսրայելի հյուսիսային թագավորության վրա մ.թ.ա. 723 թվականից մինչև 1798 թվականը գործադրված յոթ ժամանակների անեծքի մեջ: Այդ յոթ ժամանակները բաժանված են հազար երկու հարյուր վաթսուներկու երկու ժամանակաշրջանների, որոնց միջնակետը 538 թվականն է: Յոթի՝ երեքուկեսական երկու ժամանակաշրջանների բաժանված լինելու այս օրինակները պատահական չեն, այլ նպատակային:

Շաբաթվա բաժանման մեջ Քրիստոսը հաստատեց ուխտը. խաչը ներկայացնում է կենտրոնը, և դրանով այն մատնանշում է Քրիստոսին, որ անձամբ ներկայացնում էր պատգամը երեքուկես տարի, որին հաջորդեց, որ Նրա աշակերտները նույն պատգամը ներկայացնեն նույն ժամանակահատվածի ընթացքում: Հյուսիսային թագավորության դեմ ուղղված յոթ ժամանակներում 538 թվականը պատմությունը բաժանում է մի ժամանակաշրջանի, երբ հեթանոսությունը ոտնատակ էր տալիս սրբաբանն ու զորքը, որին հաջորդում է միևնույն ժամանակահատվածի համար սրբաբանն ու զորքը ոտնատակ տվող պապականությունը: Մարգարեական խորհրդանիշաբանության մեջ «յոթ»-ը ներկայացվում է երեքուկեսով, որն էլ իր հերթին ներկայացվում է քառասուներկու ամիսներով, երեքուկես օրերով կամ տարիներով, հազար երկու հարյուր վաթսուներկու, քսանհինգ քսանով և մի ժամանակ, ժամանակներ ու ժամանակի կեսով: Համատեքստում այս բոլոր թվերը փոխարինելի են:

Պտղոմեոս Ա-ի սերունդների կողմից կառավարվող Պտղոմեոսյան թագավորության, որը տիրում էր Եգիպտոսին, և Սելևկոս Ա-ի սերունդների կողմից կառավարվող Սելևկյան կայսրության, որը տիրում էր Մերձավոր Արևելքի մեծ մասին, ներառյալ Սիրիան, միջև կնքված դաշինքը, ներկայացված այստեղ, ավարտեց Երկրորդ Սիրիական պատերազմը մ.թ.ա. 253 թվականին: Պատերազմը սկսվել էր յոթ տարի առաջ՝ մ.թ.ա. 260 թվականին: Դաշինքի վավերացումից յոթ տարի անց այն խախտվեց մ.թ.ա. 246 թվականին: Տասնչորս տարի՝ բաժանված երկու յոթամյա շրջանների: Առաջին կեսը պատերազմ է, իսկ երկրորդ կեսը՝ խաղաղություն: Այս տասնչորս տարիները սկսվում են Երկրորդ Սիրիական պատերազմով և ավարտվում Երրորդ Սիրիական պատերազմով: Պատմության մեջ այսպիսի համաչափությունն առավել ընդգծվում է, երբ գիտակցում ես, որ այդ պատմությունը ներկայացված է տասնմեկերորդ գլխի հինգից իններորդ համարներում: Դաշինքն ու դրա խախտումն են այդ համարների, ինչպես նաև այն համարներն իրականացրած պատմության կիզակետը:

Սա համընկնում է պապական գերիշխանության հետ՝ 538-ից մինչև 1798 թվականները: Այդ ժամանակաշրջանի ավարտին մոտ Նապոլեոն Բոնապարտը պայմանագիր կնքեց Վատիկանի հետ: Վկայակոչելով Վատիկանի կողմից 1797 թվականի Տոլենտինոյի պայմանագրի խախտումը՝ Նապոլեոնը 1798 թվականին գեներալ Բերթիեի ուղարկեց՝ պապին գերեվարելու: Պապը մահացավ Ֆրանսիայում՝ 1799 թվականին: Այս 1,260-ամյա ժամանակաշրջանը մանրամասն ներկայացված է 31–39 համարներում:

5–9 համարների պատմությունը զուգահեռ է 31–39 համարների պատմությանը՝ Դանիել 11-ի ներսում ներկայացնելով երկու վկա: Երկու գծերն էլ կիսում են նույն մարգարեական նշաձողերը՝ բացահայտելով հարավի և հյուսիսի թագավորների միջև եղած դինամիկան: Յուրաքանչյուր ժամանակաշրջան խորհրդանշվում է երեքուկես տարով՝ ավարտվելով նրանով, որ հարավի թագավորը հաղթում է, գերի է վերցնում հյուսիսի թագավորին և նրան տանում հարավային երկիր, որտեղ հյուսիսի երկու թագավորներն էլ մահանում են: Երկու դեպքում էլ, ինչպես տեքստն է ասում, հարավի թագավորը վերադառնում է ավարով:

Նա նաև նրանց աստվածներին, նրանց իշխանների հետ, և արծաթից ու ոսկուց նրանց թանկագին անոթներով հանդերձ գերիներ կտանի Եգիպտոս, և ավելի տարիներ պիտի ապրի, քան հյուսիսի թագավորը: Դանիել 11:8:

Պտղոմեոսի համար սա գանձ էր, որ նախապես կողոպտվել էր հյուսիսի թագավորի կողմից. Նապոլեոնի համար՝ Վատիկանի հարստությունը, որ ավարի էր ենթարկվել և տարվել Ֆրանսիա: Վկայության այս երկու գծերը ցույց են տալիս, որ հյուսիսի թագավորի մահը խորհրդանշվում է ձիուց ընկնելով: Հայտնություն 17-ում գազանին հեծած կինը ներկայացնում է Կաթոլիկ եկեղեցին.

Եվ նա Հոգով ինձ տարավ անապատը, և ես տեսա մի կին՝ նստած կարմիր գազանի վրա, որ լի էր հայհոյության անուններով և ուներ յոթ գլուխ ու տասը եղջյուր: Հայտնություն 17:3:

Գազանը, որի վրա նա նստած է, Միավորված ազգերի կազմակերպությունն է:
Հայտնություն 17-ը նկարագրում է նրա իշխանության վերականգնումը 1798 թվականի
մահաբեր վերքից հետո: Որպես ութերորդ թագավորություն՝ նա վերսկսում է իր
տիրապետությունը, որ խորհրդանշվում է գազանի վրա նստած լինելու միջոցով:

Եվ այն կինը, որին տեսար, այն մեծ քաղաքն է, որ թագավորում է երկրի
թագավորների վրա: Հայտնություն 17:18.

1798 թվականի մահաբեր վերքը նախապատկերվել էր 5–9 համարներում, երբ հյուսիսի
թագավորը ձիուց ընկավ և մեռավ: Դանիել 11-ի այս երկու տողերը ընթանում են 41–45
համարներին գուգահեռ: ԱՄՆ-ում կիրակնօրյա օրենքը, որը նշված է 41 համարում,
սկիզբ է դնում գազանի վրա պապականության վերջին երթին՝ մի ժամանակաշրջան,
որն արտացոլված է այս երկու տողերում: Երբ էլեն Ուայթը նշում է, որ Դանիել 11-ում
կատարված «պատմության մեծ մասը» «կրկնվելու է», 5–9 և 31–39 համարները
համընկնում են 41–45 համարների հետ:

Միայն քառասուներորդ համարը

31-ից մինչև 45-րդ համարները՝ միայն 40-րդ համարն է գտնվում երեքուկես օրերի
մարգարեական ժամանակաշրջանից դուրս: Այն ներկայացնում է եզակի մի
պատմություն Դանիելի 45 համարների վերջին երրորդի սահմաններում: 16-րդ
համարում հեթանոսական Կայսերական Հռոմի պատմությունը բացվում է չորս
կառավարիչների միջոցով՝ Պոմպեոս, Հուլիոս Կեսար, Օգոստոս Կեսար և Տիբերիոս
Կեսար: Մ.թ.ա. 31 թվականին Ակտիումի ճակատամարտում Օգոստոսի հաղթանակը
սկիզբ դրեց Կայսերական Հռոմի 360-ամյա իշխանությանը՝ իրականացնելով 24-րդ
համարի «ժամանակը»:

Նա խաղաղությամբ պիտի մտնի գավառի ամենաբերրի տեղերը, և պիտի անի այն,
ինչ չեն արել իր հայրերը և ոչ էլ իր հայրերի հայրերը. նրանց մեջ պիտի սփռի ավար,
կողոպուտ և հարստություն. այո՛, իր խորհուրդները պիտի ծրագրի բերդերի դեմ,
բայց միայն մի ժամանակի համար: Դանիել 11:24:

Ակտիումից հետո, մ.թ.ա. 30 թվականին, Հռոմը Եգիպտոսը դարձրեց նահանգ: Երեք
հարյուր վաթսուն տարի անց՝ 330 թվականին, Կոստանդինը կայսրության
մայրաքաղաքը Հռոմից տեղափոխեց Կոստանդնուպոլիս: Այս «ժամանակը»
մարգարեապես համընկնում է պապական իշխանության 1,260 տարիների և 5–9
համարների 7 տարիների հետ:

16-րդ համարից սկսած՝ հեթանոսական կայսերական Հռոմը տիրապետում է մինչև
30-րդ համարը՝ ներառելով Մակաբայեցիների դաշինքը Հռոմի հետ և Քրիստոսի
տոհմագիծը: Մակայն 16–30 համարները համապատասխանում են 31–39 և 41–45
համարներին: Ուստի Դանիել 11-ի վերջին 30 համարներում ի հայտ է գալիս մի
հետևողական մարգարեական գիծ՝ բացառությամբ 40-րդ համարի, որտեղ «վերջի
ժամանակը» նշված է 1798 և 1989 թվականներով:

2-րդ և 3-րդ համարներում եղած աննշան բացառություններով—որտեղ ութ նախագահներից վերջինը անցնում է Միավորված ազգերի կազմակերպության տասը թագավորներին իշխելու—առաջին երկու համարները համընկնում են 40-րդ համարի հետ՝ ներկայացնելով Կիրակնօրյա օրենքը և վեցերորդից յոթերորդ ու ութերորդ թագավորություններին անցումը: 3-րդ և 4-րդ համարները համընկնում են 45-րդ համարի և Դանիել 12:1-ի հետ՝ պատկերելով հունական թագավորության վերելքն ու անկումը, որը զուգահեռ է 41-րդ համարից մինչև Դանիել 12:1-ը պապականության հաստատմանն ու վախճանին: Թե՛ կինը, թե՛ այն գազանը, որի վրա նա հեծած է, ավարտվում են առանց օգնության՝ Դանիել 11-ի սկիզբն ու վերջը շրջանակելով 40-րդ համարի պատմությունից դուրս: Ալեքսանդրոս Մակեդոնացին խորհրդանշում է Միավորված ազգերի կազմակերպությունը՝ պոռնկանալով Տյուրոսի պոռնիկի հետ (հյուսիսի թագավորը՝ 41-րդ համարից սկսած), որոնք երկուսն էլ և՛ գազանն են, և՛ վիշապը:

Իններորդ և տասներորդ համարներ

5–9 համարները ավարտվում են վերջի ժամանակում՝ 1798 թվականին, մինչդեռ 10-րդ համարը նշում է 1989 թվականը: Այսպիսով, 9-րդ և 10-րդ համարների միջև ընկած ժամանակահատվածը՝ 1798-ից մինչև 1989 թվականը, ներկայացնում է 40-րդ համարի՝ հայտնված բաժինը՝ սկիզբ դնելով դրա ծածուկ պատմությանը: Պարզաբանելու համար՝ Դանիել 11-ի գրեթե յուրաքանչյուր համար արտացոլում է պապականության իշխանությունը 538-ից մինչև 1798 թվականը: 40-րդ համարը ընդգրկում է 1798 թվականից մինչև ԱՄՆ-ում կիրակնօրյա օրենքը: 6–9 համարները նախատիպորեն ներկայացնում են պապական դարաշրջանը, մինչդեռ 10-րդ համարը նախանշում է ԽՍՀՄ-ի փլուզումը 1989 թվականին: Հետևաբար, 11–15 համարներն ընդգրկում են 1989 թվականից մինչև կիրակնօրյա օրենքը, ինչպես ներկայացված է 16-րդ, 31-րդ և 41-րդ համարներում:

40-րդ համարը բաժանվում է երկու մասի: Առաջինը՝ 1798-ից մինչև 1989 թվականները, սկսվում և ավարտվում է «վերջի ժամանակով»: Երկրորդ կեսը սկսվում է 1989 թվականին, որտեղ ավարտվում է առաջին կեսը: 1-ին և 2-րդ համարները մատնանշում են 1989 թվականից սկսվող նախագահների հաջորդականությունն, որը համապատասխանում է 40-րդ համարի երկրորդ մասին: 11-րդ համարը նշում է Ուկրաինայի պատերազմի սկիզբը 2014 թվականին, մինչդեռ 12-րդ համարը ընդգծում է այն հետևանքները, որ հաղթական հարավի թագավորը բերում է ինքն իր վրա: 13-րդ համարը մոտենում է իր կատարմանը, սակայն այստեղ նշում ենք, որ 11-րդ համարը ընկած է 40-րդ համարի երկրորդ մասի սահմաններում՝ 1989-ից հետո, սակայն դեռևս մինչև կիրակնօրյա օրենքը (41-րդ համար):

13–15 համարները մատնանշում են Ք.ա. 200 թվականին տեղի ունեցած Պանիումի ճակատամարտը՝ այն տարին, երբ հեթանոսական Հռոմը, կապված այդ ճակատամարտի հետ, սկսեց ազդեցություն գործադրել մարդկային գործերի վրա: Քանի որ այն տեղի ունեցավ 16-րդ համարում Պոմպեոսի՝ Երուսաղեմ մուտք գործելուց շատ առաջ, դա պատմական վկայություն է տալիս, որը 41-րդ համարը նույնացնում է

ԱՄՆ-ում կիրականորյա օրենքի հետ:

Դանիել 11-ում յուրաքանչյուր մարգարեական գիծ և դրա պատմական իրականացումը գտնվում է կա՛մ 40-րդ համարի պատմության սահմաններում (1798-ից մինչև Կիրականորյա օրենքը), կա՛մ 41-րդ համարից մինչև Դանիել 12:1-ը: Քառասունհինգ համարներից 1, 2, 7–15 և 40 համարները՝ ընդհանուր առմամբ տասներկուսը, կիրառվում են 40-րդ համարի ժամանակագծի վրա, երբ շերտ առ շերտ են դրվում: 40-րդ համարը 1989 թվականին բաժանվում է երկու հատվածի: 1, 2 և 10–15 համարները համընկնում են դրա երկրորդ կեսի հետ: 1-ին և 2-րդ համարները հետագծում են նախագահների գիծը երկրի գազանի պատմության մեջ, մինչդեռ 10–15 համարները պատկերում են հյուսիսի թագավորի (պապական իշխանության) կողմից 1989-ից մինչև Կիրականորյա օրենքը կազմակերպված երեք փոխանորդ պատերազմներ: Երեք փոխանորդ պատերազմները սկսվում են Միացյալ Նահանգներից, որոնք 40-րդ համարում նույնացվում են որպես «կառքեր, նավեր և ձիավորներ»:

Մենք կշարունակենք հաջորդ հոդվածում: